

## Pytania o Jana Pawła II

### Cz. 18,19 (nr 37 GB)

**18. Wymień co najmniej trzy organizacje międzynarodowe, na forum których przemawiał Jan Paweł II.**

#### ODPOWIEDŹ:

Papież Jan Paweł II przemawiał na następujących forach organizacji międzynarodowych:

1. Organizacja Narodów Zjednoczonych (ONZ)<sup>1</sup>, USA – Nowy Jork, 2 X 1979,
2. Organizacja Państw Amerykańskich<sup>2</sup>, USA – Waszyngton, 6 X 1979,
3. Organizacja ds. Wyżywienia i Rolnictwa – FAO<sup>3</sup>, (Food and Agricultural Organization) Włochy – Rzym, 12 XI 1979,
4. ONZ ds. Wychowania, Nauki i Kultury<sup>4</sup> – UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization), Francja – Paryż, 2 VI 1980,
5. Międzynarodowa Organizacja Pracy<sup>5,6</sup>, Szwajcaria – Genewa, 15 VI 1982,
6. Ogólnoamerykański Trybunał Praw Człowieka<sup>7</sup>, Kostaryka – San Jose, 3 III 1983,
7. Światowa Rada Kościołów<sup>8</sup>, Szwajcaria – Genewa, 12 VI 1984,
8. Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości (ONZ)<sup>9</sup>, Holandia – Haga, 13 V 1985,
9. Europejska Wspólnota Gospodarcza<sup>10</sup>, Luksemburg – Luksemburg, 15 V 1985,
10. Komisja Gospodarcza ONZ dla Ameryki Łacińskiej i wysp Karaibskich<sup>11</sup>, Chile – Santiago, 3 IV 1987,
11. FAD<sup>12</sup>, Włochy – Rzym, 26 I 1988,
12. Parlament Europejski<sup>13</sup>, Francja - Strasburg, 8 X 1988,
13. FAO<sup>14</sup>, Włochy – Rzym, 5 XII 1992,
14. ONZ<sup>15</sup>, USA – Nowy Jork, 5 X 1995,
15. FAO<sup>16</sup>, Włochy – Rzym, 13 XI 1996,
16. Parlament Polski<sup>17</sup>, Warszawa, 11 VI 1999,
17. Parlament Włoski, Włochy – Rzym, 14 XI 2002.

#### OBJAŚNIENIE:

- 1 Na 34. Zgromadzeniu Ogólnym
- 2 Wizyta
- 3 Na 20 Konferencji
- 4 Na Konferencji Generalnej
- 5 W 1969 r. MOP otrzymał Pokojową Nagrodę Nobla.
- 6 Na 68 Konferencji.
- 7 Wizyta.
- 8 Na posiedzeniu roboczym.
- 9 Wizyta.
- 10 Wizyta.
- 11 Wizyta. Z rąk chilijskiego dziecka Jan Paweł II otrzymał Medal Pokoju.
- 12 International Fund for Agricultural Development – Agencja ONZ. Jan Paweł II przemówił do 142 członków Międzynarodowego Funduszu Rozwoju Rolnictwa. Obchody X rocznicy powstania.
- 13 Wizyta
- 14 Na konferencji
- 15 Z okazji 50-lecia ONZ

16 Światowe spotkanie na szczycie nt. Wyżywienia (194 przedstawicieli)

17 Podczas VII pielgrzymki do Polski

#### **INFORMACJE DODATKOWE:**

**RELACJE DYPLOMATYCZNE WATYKANU ZE 174 KRAJAMI – 12.05.2005**

Stolica Apostolska ma obecnie pełne relacje dyplomatyczne ze 174 państwami a poza tym z Unią Europejską i z Suwerennym Zakonem Maltańskim. Relacje specjalne utrzymuje z Federacją Rosyjską i z Organizacją Wyzwolenia Palestyny. Ponadto współpracuje z licznymi międzynarodowymi organizacjami międzyrządowymi. Ma w nich stałego obserwatora – jak na przykład w ONZ – a w pewnych przypadkach jest ich członkiem, jak chociażby w Wysokim Komisariacie Narodów Zjednoczonych dla Uchodźców czy w Międzynarodowej Agencji do spraw Energii Atomowej.

#### **ROLA WATYKAŃSKIEJ DYPLOMACJI – WYWIAD Z ABP. G. LAJOŁO**

Kierującemu nią arcybiskupowi Giovanniemu Lajolo pytanie to zadała włoska agencja telewizyjna Romereports.

##### **RR: Jaką rolę odgrywa obecnie watykańska dyplomacja?**

**Abp Lajolo:** Za pontyfikatu Jana Pawła II liczba nuncjatur wzrosła ze 107 do 174, nie licząc 17 papieskich przedstawicielstw przy organizacjach międzynarodowych. Każdy nuncjusz apostolski reprezentuje papieża w danym kraju. Znaczy to, że wyraża on przede wszystkim powszechną troskę Biskupa Rzymu, wynikającą ze słów „Paś owce moje”, które Chrystus skierował do Piotra nad Jeziorem Tyberiadzkim. Dodam jeszcze: otwarcie nuncjatury apostolskiej następuje zazwyczaj na życzenie rządu zainteresowanego utrzymaniem stosunków dyplomatycznych ze Stolicą Świętą. A oznacza to, że działalność papieża i Stolicy Apostolskiej na polu międzynarodowym oceniana jest pozytywnie.

##### **RR: W jaki sposób, zdaniem Stolicy Apostolskiej, Organizacja Narodów Zjednoczonych mogłaby się stać bardziej skutecznym narzędziem interwencji w kryzysach międzynarodowych?**

**Abp Lajolo:** Trwa proces reformy ONZ. Dotyczy pewnych dyspozycji statutowych o charakterze techniczno-politycznym, na przykład co do składu Rady Bezpieczeństwa. W tych sprawach Stolica Święta nie interweniuje. Reforma dotyczy jednak również norm związanych z samą obecnością Narodów Zjednoczonych na scenie światowej, gdy chodzi o realizację właściwych ONZ-owi celów pokoju i zgody między narodami. W tym względzie Stolica Apostolska opowiada się za przyznaniem Narodom Zjednoczonym nowych prerogatyw, które należy określić bardzo wyraźnie. Ułatwią one działanie tej organizacji w zapobieganiu konfliktom. Umożliwią także „interwencję humanitarną”, czyli działanie mające na celu rozbrojenie agresora.

##### **RR: Czy mógłby ksiądz arcybiskup wymienić przykłady skutecznej mediacji Stolicy Apostolskiej?**

**Abp Lajolo:** Przypadków, które można przytoczyć jest niemało. W historii słynne jest pośrednictwo Aleksandra VI. W roku 1493 wytyczył on linię demarkacyjną na Atlantyku między ziemiami, które miały odkryć Hiszpania i Portugalia. W ten sposób zapobiegł konfliktowi między obu mocarstwami. Inny słynny przykład dotyczy czasów Leona XIII, który w roku 1885 pośredniczył między Prusami a Hiszpanią w sprawie Wysp Karolińskich. Bliższy nam jest przypadek Jana Pawła II, który w roku 1978 zaproponował Argentynie i Chile mediację Stolicy Świętej w sporze o Kanał Beagle’a. Okręty wojenne obu krajów były już gotowe do walki. Mediacja zakończyła się traktatem pokoju i przyjaźni, podpisanym w Watykanie w listopadzie 1984 roku.

##### **RR: Czy można wymienić jakiś przypadek, kiedy mediacja Stolicy Apostolskiej była nieskuteczna?**

**Abp Lajolo:** Niestety, takich przypadków nie brakuje. Znane są intensywne zabiegi watykańskiej dyplomacji i samych papieży, jak choćby Benedykta XV, by zapobiec I wojnie światowej, Piusa XII – drugiej, a ostatnio Jana Pawła II, by uniknąć wojny w Iraku. Pomimo ogromnych wysiłków działania Stolicy Świętej z różnych powodów nie powiodły się. Historia przyznała jednak rację papieżom. Niestety, kiedy dyplomacja zmuszona jest milczeć, przemawiają armaty. Chciałbym jednak dodać, że prócz dobrze znanych przypadków powodzenia i niepowodzenia watykańskiej dyplomacji istnieje cała sfera działalności dyplomatycznej Stolicy Świętej otoczona dyskrecją. Ma ona na celu łagodzenie różnic zdań, przedstawienie argumentów i oczekiwań drugiej strony, ukazanie zbieżności. Chodzi zatem o danie do zrozumienia, że pokój i zgoda są dobrem pożądanym w sytuacjach konfliktu międzynarodowego. Powiedziałbym, że powołanie naszej dyplomacji ma charakter ściśle chrześcijański. Ma ona być raczej niewielkim ziarenkiem pokoju niż protagonistą międzynarodowej sceny politycznej.

**RR: Jaką wolę polityczną wyraża Stolica Apostolska wobec konfliktu na Bliskim Wschodzie?**

**Abp Lajolo:** Ludność Ziemi Świętej i Iraku jest już za bardzo udręczona nadmiarem krwawej, ślepej przemocy, która powoduje niepożądane skutki. Stolica Apostolska pragnie przede wszystkim, by wszelka przemoc ustała. Konieczne jest, by zaczął się poważny dialog między władzami izraelskimi i palestyńskimi. Chodzi o taki dialog, w którym każdy z rozmówców nie tylko przedstawia własne żądania – co jest oczywiste – ale też zobowiązuje się zrozumieć racje drugiej strony. Szczególne życzenie Stolicy Świętej dotyczy ludności chrześcijańskiej. Jest ona mniejszością na różne sposoby zagrożoną, co skłania ją do opuszczenia własnej ziemi, w której jest obecna od czasów apostołskich. Z tego względu Kościół i Stolica Apostolska nie mogą czuć się obce w odniesieniu do prowadzonych rokowań. Inny kraj Bliskiego Wschodu, stanowiący dla Stolicy Świętej priorytet, to Liban. Konieczne jest, by odzyskał pełną niepodległość i był znowu – jak w ubiegłych stuleciach – ziemią przykładowych, przyjaznych relacji między grupami o różnych inspiracjach religijnych.

**RR: Jakie jeszcze rejony świata dyplomacja watykańska uważa za priorytetowe?**

**Abp Lajolo:** Afrykę, przede wszystkim kraje regionu Wielkich Jezior. Mówię „przede wszystkim”, gdyż nie tylko o nie chodzi. Sytuacja polityczno-społeczna po ludzku jest tam nie do zniesienia. To nasz priorytet. Jednak z dnia na dzień sytuacje alarmu dyplomatycznego mogą się pojawić w którymkolwiek kraju świata, czy to z uwagi na wydarzenia o charakterze ogólnym, czy też dotyczące pojedynczych osób.

**RR: Jakie postulaty wysuwa Stolica Apostolska wobec wspólnoty międzynarodowej, gdy chodzi o odbudowę krajów zniszczonych przez tsunami?**

**Abp Lajolo:** Dzięki środkom przekazu, przede wszystkim telewizji, gigantycznej fali tsunami z 26 grudnia udało się przeciwstawić potężną falę solidarności w skali światowej. Wyzwolili ją ona natychmiastową mobilizację ochotników i bezprecedensową zbiórkę funduszy. Zniszczenia spowodowane przez tsunami znacznie utrudniły skuteczną pomoc. Mimo to można było sprostać wielu najpilniejszym potrzebom. Jednak dzieło pomocy i odbudowy musi być jeszcze kontynuowane z wielkim zaangażowaniem. W najbliższych latach powinny nim kierować odnośne rządy. Potrzeba byłoby zwłaszcza projektów szeroko zakrojonych i długoterminowych, uzgodnionych z krajami gotowymi do inwestycji. Oprócz tego – co będą mogły uczynić rządy i organizacje międzynarodowe – spontaniczna pomoc charytatywna szeregu hojnych ludzi (zarówno bezpośrednia, jak i związana z dziełami dobroczynnymi) pozostaje niezastąpiona.

*01/03/2005 18.09.09 r., Radio Watykańskie*

**19. Podaj imię siostry zakonnej, misjonarki miłości, nieustrudzonej pielgrzymującej po świecie z misją miłości bliźniego, która w 1988 roku z Janem Pawłem II dokonała otwarcia w Watykanie domu dla biednych i bezdomnych?**

**ODPOWIEDŹ:**

Matka Teresa z Kalkuty była siostrą zakonną, która uczestniczyła dnia 21 maja 1988 r. w uroczystości otwarcia i poświęcenia przez Ojca Świętego Jana Pawła II schroniska dla ubogich, biednych i bezdomnych. Schronisko zostało zbudowane na polecenie Papieża, w obrębie Murów Leoniańskich, na terenie Watykanu. Opiekę nad schroniskiem Papież powierzył siostrze ze Zgromadzenia Misjonarek Miłości, którego założycielką i przełożoną była Matka Teresa z Kalkuty.

Dom – schronisko nosi nazwę „Dar Maryi” (DONUM MARIAE) i stanowi upamiętnienie Roku Maryjnego, który był ogłoszony przez Papieża od 7 VI 1987 do 15 VIII 1988 r. jako drugi w historii Kościoła Rok Maryjny.

**INFORMACJE DODATKOWE:**

**MATKA TERESA Z KALKUTY – ŻYCIORYS**

Matka Teresa z Kalkuty urodziła się 26 VIII 1910 r. w Skopje (Macedonia), w pobożnej rodzinie albańskiej. Już jako 12-letnia dziewczyna zaczęła myśleć o pracy misyjnej wśród ubogich. Mając 18 lat opuściła dom rodzinny i wstąpiła do irlandzkiego Zgromadzenia Sióstr Loretanek w Dublinie, gdzie rozpoczęła swoją formację zakonną, a w rok później wyjechała do Indii. Tam też, w Darjeeling, w 1937 r. złożyła ostatnie śluby zakonne. W Kalkucie przez kilka lat pracowała jako nauczycielka i dyrektorka w jednej ze szkół dla dziewcząt, prowadzonej przez siostry loretanki.

W 1948 r. otrzymała pozwolenie Stolicy Apostolskiej na opuszczenie Zgromadzenia Sióstr Loretanek i całkowite poświęcenie się w służbie dla najuboższych. Zamieszkała w slumsach Kalkuty. Wkrótce zaczęło się przyłączać do niej wiele dziewcząt. Tak powstało w 1950 r. Zgromadzenie Sióstr Misjonarek Miłości, któremu w 1965 r. Stolica Apostolska nadała prawa papieskie. Oprócz ślubu ubóstwa Siostry Misjonarki Miłości składały dodatkowy ślub służenia „najuboższym z ubogich”.

Jednym z wyrazów troski Matki Teresy o ubogich było założenie przez nią w 1952 r., w Kalkucie schroniska dla umierających. Zgromadzenie Sióstr Misjonarek Miłości prowadzi i rozwija swą działalność na wszystkich kontynentach (630 placówek w 123 krajach – dane z 1997 r.).

W 1963 r. Matka Teresa razem z byłym jezuitą, Australijczykiem, o. Andrew Travers--Ballem utworzyła męską gałąź zgromadzenia, które przyjęło nazwę Braci Misjonarzy Miłości. Instytut ten skupia dzisiaj około 500 członków.

W 1969 r. papież Paweł VI zaaprobował istnienie międzynarodowego ekumenicznego stowarzyszenia współpracowników dzieła Matki Teresy. W 1990 r. z przyczyn zdrowotnych Matka Teresa złożyła rezygnację z funkcji przełożonej generalnej Sióstr Misjonarek Miłości, jednak na prośbę sióstr pełniła ten urząd do 12 marca 1997 r.

Jej nagła śmierć, na atak serca, 5 września 1997 r. odbiła się szerokim echem w całym świecie. Ojciec Święty Jan Paweł II po jej śmierci powiedział: „Matka Teresa głęboko naznaczyła historię naszego wieku. Z wielką odwagą broniła wartości ludzkiego życia”.

Niestrudzona orędowniczka miłości „najuboższych z ubogich” oprócz Pokojowej Nagrody Nobla (1979) otrzymała Pokojową Nagrodę Jana XXIII, Międzynarodową Nagrodę Johna F. Kennedy’ego (1971) oraz kilkanaście innych wyróżnień, przyznawanych za wysiłki na rzecz pokoju i braterstwa. Rząd Indii nadał jej najwyższe odznaczenie państwowe: order Padmashri. Pogrzeb Matki Teresy odbył się w Kalkucie w sobotę 13 września 1997 r. Uroczystości beatyfikacyjne miały miejsce 19 października 2003 roku w Rzymie.

*opracował Andrzej Witkowski*